

Stanislav Hlaváč, Eliáš z Cortony: vikář svatého Františka z Assisi a generální ministr Řádu menších bratří, bakalářská práce, FF UK, Praha 2016, 60 stran, 5 stran příloh

Oponentský posudek

Počátky františkánského řádu a problémy spojené s interpretací odkazu Františka z Assisi jeho souputníky a první generací řeholníků patří k oblíbeným tématům středověkých církevních dějin; k tématům, jež se ovšem vyznačují poměrně značnými nároky kladenými na každého badatele, který se rozhodne k této materii přistoupit. Je to mimo jiné dáno především tím, že současný odborný diskurs je velmi členitý a otázky s ním spojené vyžadují i solidní orientaci v základních teologických problémech spojených s žebrovými řády.

Kolega Hlaváč proto projevil značnou dávku odvahy, když se rozhodl „*podat biografický profil Eliáše z Cortony a pokusit [se] překonat protichůdnost či zjevnou zaujatost svědectví, jež nám o jeho osobě prameny předkládají*“ (s. 8). Své úsilí opřel o systematický rozbor pramenů vážící se k této osobnosti a znalost stěžejní odborné literatury. Dílo pak zpracoval v zásadě chronologickým způsobem v šesti kapitolách, které zároveň představují významné milníky v Eliášově životě. Sleduje v nich vždy jeho osudy a činy, současně analyzuje jejich protichůdné interpretace relevantními prameny a pokouší se o konstruování vyváženého obrazu této jistě nelehké a komplikované osobnosti.

Ke zvolenému postupu nemám žádné výhrady, akceptuji zcela i závěry, k nimž Stanislav Hlaváč dospěl. Práce netrpí ani žádnými závažnými nedostatky formálního charakteru, naopak, jejího autora je třeba pochválit za prokázanou schopnost citlivě a kriticky nakládat s prameny a hledat pro jejich interpretaci nová, originální řešení. Přesto bych si dovolil jednu malou připomínku. Možná by do budoucna stálo za úvahu pokusit se o jinou koncepci takového díla a rozdělit ho na část biografickou a problémově-tematickou. Námět vychází z mého celkového, nicméně pevného dojmu, totiž že biografická črta, kterou autor předkládá (a tím nepochybně naplnil cíl práce) vyznívá poněkud ploše, neboť se málo opírá o interakci typu osobnost – doba, v níž se pohybuje; je více popisem a méně interpretací Eliáše z Cortony. Plně si však uvědomuji, že taková ambice není v deklarovaných cílech této studie.

Vzhledem k uvedenému proto rád doporučuji bakalářskou práci Stanislava Hlaváče k úspěšné obhajobě, neboť splňuje veškerá kritéria kladená na tento typ kvalifikačního díla a navrhuji ji klasifikovat známkou:

v ý b o r n ě

Doc. PhDr. Václav Drška, Ph.D.

V Kolíně 5. září 2016